

Fortsættelsen af disse Arbejder ikke var sket. Og det var naturligvis saa meget mere uheldigt, som dette, at mange Arbejdere maatte gaa ledige, indtraadte paa et Tidspunkt, da der netop var al Grund for Stat og Kommune til at søge at imødegaa Arbejdsløsheden. Nu har altsaa Udbydelsen i Entreprise fundet Sted, og forhaabentlig vil Arbejderne saa i Løbet af de allernærmeste Dage komme i Gang. Der er fra Frederikssund Kommune rettet en Henvendelse til den højtærede Trafikminister om at fremme netop Anlægget af den midtsjællandske Jernbane saa hurtigt som muligt. Den højtærede Trafikminister udtalte under Mødet i Gaar, at han gerne ønskede at fremme Baneanlægene saa hurtigt, det overhovedet var muligt. Jeg vil gerne for den midtsjællandske Banes Vedkommende slutte mig saa stærkt, jeg formaar, til den Henvendelse, der er sket fra Frederikssund Kommune, og jeg gør det specielt med Horns Herred for Øje. Horns Herred er den Del af Landet, der maaske i højere Grad end nogen anden Del har været stiftmoderlig behandlet. I sin Tid, i min Ungdom, talte man om, at Ods Herred var den Del af Sjælland, hvor Trafikforholdene var mest uheldige, den Egn, der i højeste Grad var Stifbarn. Horns Herred har afløst den eller rettere sagt, efter at Odsherred dog efterhaanden har faaet nogenlunde ordentlige Trafikforhold, saa vedbliver Forholdene i Horns Herred, hvad Samfærdselsmidlerne angaar, at frembyde middelalderlige Tilstande. Det er, som sagt, paa Tide, at disse Forhold forbedres, og jeg haaber og føler mig forvisset om, at den højtærede Trafikminister er enig med mig i, at der her netop er et af de Steder, hvor Jernbaneanlægene bør fremmes hurtigst muligt og med størst mulig Kraft.

Mens jeg taler om Jernbaner og Jernbaneforhold, er der et andet Spørgsmaal, jeg gerne vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, et Spørgsmaal, som for øvrigt vedrører baade Jernbane- og Postvæsenet, men som dog egentlig ikke vedrører den højtærede Trafikminister, idet det nærmest er den højtærede Indenrigsminister, jeg her maa henvende mig til. Det, jeg siger til, er Spørgsmaalet om skriftlig Afstemning for de Postfunktionærer, som foretager Tjenesterejser, hvorved de forhindres i personlig at afgive deres Stemme paa Stemmeafgivningsstedet. Ifølge Oplysninger, som er blevet tilstillet mig af Jernbanepostforeningen, er der ca. 65 kørende Overpakmestre her i Landet som under de

nuværende Afstemningsforhold vil være forhindrede i at afgive deres Stemmer. Foruden disse er der ogsaa en Del Assistentter, ca. 40, ved Postvæsenet, som er ude paa Rejser, ligesom der blandt Statsbanernes kørende Personale, Togførere, Pakmestre og Konduktører, ogsaa er en stor Del, som heller ikke kan stemme, fordi de paa Grund af Tjeneste er borte fra deres Kommuner. Det er ganske naturligt, at der indenfor disse Postfunktionærers og Jernbanefunktionærers Rækker hersker stærk Misfornøjelse med, at der ikke er blevet draget Omsorg for, at de kan faa Lejlighed til skriftlig at deltage i Afstemningen, og jeg gaar ud fra, at dette er et af de Spørgsmaal, som vil frembyde sig til omhyggelig Overvejelse i den Valglovskommission, som nu vil blive nedsat af den højtærede Indenrigsminister.

Jeg skal derefter tillade mig at gøre nogle Bemærkninger vedrørende de militære Budgetter og Militærvæsenet i det hele taget. Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, har jo fremhævet, at ogsaa paa Militærvæsenets Omraade maa der økonomiseres saa meget som muligt, og da den højtærede Forsvarsminister i Gaar havde Ordet, fremhævede han jo ogsaa meget stærkt, at han havde sparet saa meget, som han paa nogen Maade formaaede, baade paa Krigsministeriets og paa Marineministeriets Budgetter. Ser man paa de militære Budgetter, viser det sig ganske vist, at der ligesom i Fjor er foretaget ekstraordinære Besparelser, fremkomne ved Undladelse af Nyanskaffelser; disse Besparelser beregnes at ville udgøre for Krigsministeriet 3 640 000 Kr. og for Marineministeriet 3 Mil., Kr., for begge Ministerier tilsammen altsaa 6 640 000 Kr. Jeg bemærker i Sammenhæng dermed, at relativt er Besparelsen betydeligt større paa Marineministeriets Budget end paa Krigsministeriets.

Men naar man nu ser paa den Konto paa Krigsministeriets Budget, Konto L., der omhandler Krigsmateriel med mere, finder man i Stedet for de Besparelser, som jeg før nævnte, tværtimod Merudgifter, som kun daarligt harmonerer med eller rettere sagt staar i direkte Strid med Besparelsesbestræbelserne. Der er ikke noget at sige til de forhøjede Udgifter, der forarsages ved Forøgelse af Arbejdsløn og Pristigning paa Materialer; men hvordan kan det forliges med Sparsommelighedshensyn, at der kræves 200 000 Kr. til Fremstilling af nye Geværer og 180 000 Kr. til Fremstilling af nye Pistoler? Det ser saa meget mærkeligere ud, som det netop i Anmærk-